

nem lehet és amelyek gondos előtanulmányokat, kidolgozást és a külső kellekkel való ökonómikus gazdálkodást igényelnek. Ha a tragédiának nő a hőse, úgy az ezt alakító színésznő a: „tragika”.

Traversz István, énekes, bariton, sz. 1855 újév napján, Budapesten, megh. 1917 ápr. 3-án, u. o. Kellemes hangjáért már a kegyesrendiek gimnáziumában ünnepelték; 1874 febr. 13.-án a Nemzeti Színház kötelékébe lépett. De már 1875 őszén Kolozsvárott van, utóbb Debrecen kedvence, 1880-ban Erdélyi Marietta szabadkai társulatának tagja; onnan ment Nagyváradra, hogy dec. 14.-én nőül vegye Hollósy Klotildot. Itt postatisztviselő lett, majd Békéscsabán át Budapestre került, ahol a Keleti pályaudvar mozgóposta-főnöke lett. Elnyerte a Ferenc József lovagrendet.

Traviata. Egyik legszebb és legkedveltebb régi olasz opera: Verdi Giuseppének a „Troubadour”, „Rigoletto”, „Álarcos bál” korszakából való mesterműve. Legelső előadásán (a velencei Fenice-színházban) a primadonna hibájából megbukott, de a közeljövő igazolta a már akkor hírneves zeneköltőt, aki e művében ifj. Dumas Sándor „Kaméliás hölgy”-ét öltöztette zenébe. Nem csoda, hogy Patti Adelina és a vele vetekedő primadonnák minden nagy színpadon ebben a műben akarnak ragyogni. — Piave szövegét (3 felv.) Pataki fordításában a Nemzeti Színház már 1857 nov. 10.-én mutatta be; szereposztása volt: Valéry Violetta — Lonovicsné Hollósy Kornélia; Bervoix Flóra — Tély Emilia; Annina — Hubenayné Gabrieli Borbála; Germond Alfred — Jekelfalussy Albert; atyja György — Füredi Mihály; Gaston — Bratka; Douphol báró — Virág; d’Obigny — Kaczvinszky János; Grenvil — Vangel. A M. Kir. Operaház megnyíltá után egy hónapig sem várt, hogy a T.-t színpadra hozza: 1884 okt. 18.-án mutatta be; személyei: címszerep — Reich Irma; Bervoix Flóra — Ábrányiné Wein Margit; Annina — Doppler Ilka; Germond Alfred — Gassi Ferenc; atyja György — Bignio Lajos. — A már bátran halhatatlannak nevezhető operában utóbb szá-

mos nagy vendégművész lépett fel; a legnevezetesebbek: Violetta szoprán szerepében: Sembrich Marcella, Bellincioni Gemma, Arnoldson Sigrid, Bianchi Bianca, Prevosti Franceschina, Roeder Carola, Tetrzzini Luigia, Kurz Selma, Hempel Frida, Ader Rosa; a tenor Alfred szerepében: Kalisch Pál, Stagno Roberto (1892 őszén nejével, Bellincioni Gemmával); az öreg Germond bariton szerepében: Stracciari Riccardo és 1925 nov. 21. az örökifju Battistini Mattia. — Az elavult nyelvezetű magyar szöveg helyett 1913 okt. óta Lányi Viktor új fordítását éneklék. A Néopera természetesen már első évadában tűzte a T.-t műsorára, 1912 jun. 13.-án, Reiner Frigyes karnagy alatt énekeltek: Violetta Valéry — Adler Adelina; Flora Bervoix — Legard Adél; Annina — Gleviczky Irén; Alfred Germont — Pogány György; Georges Germont, atyja — Gábor Arnold; Gaston — Hajagos Károly; Douphol báró — Róna Dezső; D’Obigny márkai — Bihar Sándor; Grenvil orvos — Mátrai Ernő. — Utóbb a főszerepekben számos nagy vendéget látott, olaszokat.

Tréma „reszketés”-t „remegés”-t jelent. (A humoros színészek a német „zittern”-ből átformálva úgy mondják: „citerázni”.) (V. ö. Lámpaláz.)

Tremolálás. Az éneklésnél fordul elő. Az olasz „Tremoló” (rezgető) az eredeti kifejezése, mely a hangszereknél rendes és sokszor használt előírás, az éneklésben azonban a hangszálok gyengeségének jele.

Trialog (görög) a. m. — oly jelenet, vagy darab, ahol hárman beszélnek.

Triebler Paulina, pesti születésű szoprán énekesnő, 1861 elején lépett színpadra, „Az alvajáró nő” címszerepében, a pesti német színházban.

Trieszti magyar színészet. Triesztben 1846-ban Havi Mihály és Szabó József egyesített társulata tartott magyar színelőadást. Ujabbán itt járt: 1901 jun. 1.-én Krecsányi Ignác, aki a városi színházban a „Cigánybáró” előadásával hódította meg az olaszokat, majd 1909 jul.